

Ο ταπεινός καλλιτέχνης με το μεγάλο έργο

B. 4. 1. 87 Έκθεση Γιαννούλη Χαλεπά στην Εθνική Πινακοθήκη

ΑΕ91369

Η ΑΣΙΑ του Τήνιου καλλιτέχνη Γιαννούλη Χαλεπά δεν έχει εκτιμηθεί όσο θα έπρεπε. Αν και η προσφορά του έργου του και η αξιολόγηση της σημασίας του έγιναν με καθυστέρηση, εν τούτοις η πραγματική του αξία δεν έχει πάρει ακόμα τη θέση της διεθνώς.

Ωστόσο, τον ταπεινό καλλιτέχνη και το μεγαλειώδες έργο του περιβάλλονταν λατρεία και εκτίμηση, στο βαθμό που ο διευθυντής της Εθνικής Πινακοθήκης κ. Δημήτρης Παπαστάμος τον τοποθετεί στο ύψος του Ροντέν. Άλλα και ο Μαρίνος Καλλιγάς είχε εντυνόφησε στο έργο του Χαλεπά με μελέτες και κριτικά πονήματα και ήταν ο πρώτος διευθυντής της Πινακοθήκης, που άρχισε τη συλλογή γλυπτών και σχεδίων του. Το έργο του συνεχίζει με αυξανόμενο ζήλο ο κ. Παπαστάμος ο οποίος μας λέει, ότι σήμερα η Εθνική Πινακοθήκη διαθέτει δέκα επτά γλυπτά και είκοσι πέντε σχέδια του Χαλεπά. Στο βιβλίο του για τον Χαλεπά ο Δημήτρης Παπαστάμος αναφωτείται «αν ήταν ούπτωμα των καιρών, περιφρόνηση, άγνωσα και αδυναμία διάγνωσης της ανυπέρβλητης αξίας ενός ανθρώπου, που οι περιττεύεις της ζωής του προκάλεσαν περιοσύδετο οίκτο και συμπάθεια, παρά θαυμασμό».

Ο Γιαννούλης Χαλεπάς γεννήθηκε το 1851 στον Πύργο της Τήνου και ήταν το πρώτο από τα έξι παιδιά του μαρμαρογλύπτη Ιωάννη Χαλεπά. Σπούδασε στο τμήμα γλυπτικής του Πολυτεχνείου και στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου. Για πολλά χρόνια θα ταλαιπωρθεί από φυ-

«Σάτυρος και έρως», γλυπτό μεγάλων διαστάσεων από μάρμαρο. Εκτίθεται στη γλυπτοθήκη της Εθνικής Πινακοθήκης

χοτευματικές διαταραχές, για να εισαχθεί σε ηλικία 37 ετών, στο Δημόσιο Ψυχιατρείο Κέρκυρας «ως πάσχων από άνοια», απ' όπου διαγίνεται μετά τέσσερα χρόνια, για να ζήσει απομονωμένος στο νησί του σχεδιάζοντας και πλάθοντας με πλούτη ή δόσκοντας τα λιγοστά πρόδοτα της οικογένειάς του. Σε ηλικία εδδομήντα εννέα ετών εγκαθίσταται στην Αθήνα όπου αποκτά το εργαστήριό του και αρχίζει τη νέα του δημιουργία. Σε ηλικία ογδόντα επτά ετών προσβάλλεται από ημιπληγία και πεθαίνει, λίγο πριν από το μεσημέρι της 15ης Σεπτεμβρίου 1938 στην Αθήνα.

Στην γλυπτοθήκη της Εθνικής Πινακοθήκης εκτίθενται τα γλυ-

πτά του Χαλεπά και ανάμεσά τους το μοναδικό εκμαγείο (έχει καταστραφεί η μήτρα) της Κομψομένης. Στα δέκα επτά γλυπτά του Χαλεπά μπορεί ο επισκέπτης να διακρίνει ένα τόξο δημιουργίας πενήντα ετών. Από τότε που παρουσιάστηκε, με τα μεγάλων διαστάσεων σε μάρμαρο γλυπτό του «Σάτυρος και έρως», ως το μικρότερο «Αφροδίτη» - τελευταίο απόκτημα της Πινακοθήκης. Επίσης η Εθνική Πινακοθήκη έχει καταφέρει να αποκτήσει είκοσι πέντε από τα πεντακόσια περίπου σχεδιάσματά του.

«Η βαθύτερη μελέτη των σχεδίων του, ιδιαίτερα αυτών που μας άφησε στο οικογενειακό βιβλίο λογαριασμών, ίσως ήταν το κλειδί

που έπρεπε να αναζητήσουν οι έλληνες ιστορικοί της τέχνης του αώνα μας και οι τεχνοκρίτες της εποχής του μεσοπολέμου για να καταλάβουν το πνεύμα αυτού του τόσο ξεχωριστού και έξω από την εποχή του ανθρώπου» υποστηρίζει ο μεγάλος θαυμαστής του Δημήτρης Παπαστάμος. «Χωρίς λόγια χωρίς επεξηγήσεις τα σχέδια του αμετόπητα και όμοια με στίχους ποιητή μάς φέρνουν κοντά σε μια αινιγματική γεμάτη μελαγχολία μεγαλοφυή αναζήτηση της νέας γλυπτικής φόρμας. Αυτό το βαθιά φιλέμενο αίτημα είναι η υπεροχήνουσα αἰσθηση που θεμελιώνει διαφοροποιεί τη δημιουργία του Χαλεπά από την προσφορά οποιουδήποτε άλλου νεοελλήνη γλύπτη».

Η Εθνική Πινακοθήκη έχει προγραμματίσει μεγάλη έκθεση έργων και σχεδίων του για το 1988 τιμώντας τα πενήντα χρόνια από τον θάνατό του και στοχεύοντας σε μια πλήρετε ραρούσαση της προσφοράς του. Θα γίνει προσπάθεια να μαζευτούν άσα περισσότερα έργα του είναι εφικτό.

Μεγάλη συλλογή έργων του τοπίαντα επτά γλυπτά και πολλά σχέδια - έχει η ανιψιά του Κατερίνα Χαλεπά - Κατσάτου. Επίσης αρκετά υπάρχουν στο Μουσείο Τηνίων Καλλιτεχνών, πέντε στο μουσείο Γιαννούλη Χαλεπά, στον Πύργο της Τήνου, πέντε στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών, ένα στο νεκροταφείο Βόλου και ένα στο Βουκουρέστι. Επίσης η έκθεση Χαλεπά θα έχει φωτογραφίες του: 'Έναν φακένοντο, αποτομώλη, γαλήνιο και σαρκαστικό γέροντα.

Ελένα Δ. Χατζημιχαλί